

Publicerad 2008-08-04 19:23 av Tina-sol

Kan själv. Jag är en stor flicka

Jag spikar upp den där tavlan
som stått lutad mot byrån i en evighet.

Kan själv.

Jag är en stor flicka.

Slår mig på tummen,
men jag har en förbandslåda.
Är en stor flicka.

Beundrar mitt verk. Min värk.

Det ska se snyggt ut.
Sätter presentsnören i guld
om min bandagerade tumme.

Som den lilla flicka jag ännu är.

Där inne

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tina-sol med Poeter.se id #12061 innehar upphovsrätten